

JOSEF KUBEC

Narodil se ve Vamberku a v polovině října uplyne 115 let od jeho narození. Za první světové války byl povolán do armády a poslán na italskou frontu. V roce 1919 přešel do československé armády, z níž byl propuštěn v roce 1921. Vyučil se zedníkem a pracoval u různých firem. V roce 1931 získal stálé zaměstnání u firmy Havlíček v Žamberku.

Od roku 1923 byl členem Sokola Žamberk až do rozpuštění Sokola za druhé světové války. Zahynul v donucovací pracovně St. Georgen-Bayreuth při spojeneckém náletu tři dny před osvobozením. Jeho jméno je uvedeno na pamětní desce v sokolovně. Jako příčina zatčení se uvádějí výroky proti Říši. Čeho se vlastně dopustil?

V lednu 1942 ho firma poslala k provedení zednických prací v kasárnách. Jako dozor a doprovod mu byli určeni poddůstojníci Heinz Baumgart a Ferdinand Hedrich. Malér způsobilo pozdější náhodné setkání a Kubcova naivita. 25. ledna jel po práci navštívit svoji sestru do Doudleb a ve vlaku se setkal s oběma poddůstojníky. Při zpáteční cestě začal po několika všeobecných větách hovořit o neúspěších Německa na východní frontě. Říkal, že poslouchá u známých zahraniční rozhlas a pozval i oba poddůstojníky! Spojenci válku vyhrají, protože Říši budou chybět suroviny. Oba poddůstojníci mu samozřejmě oponovali. Tu Kubec plácl Baumgarta do stehna se slovy:

„To víš, že jo!“ a ve svých řečech pokračoval. Nakonec ještě začal řeči o nerovnoměrném zacházení s Židy!

Jestli Josef Kubec považoval německé poddůstojníky za své kamarády, tak oni jeho v žádném případě. Vše ohlásili a trestní řízení bylo opravdu rychlé. 10. února byl Kubec zatčen a 21. července odsouzen za zločin rozkladu branné moci na tři roky káznice. Od trestu smrti soud upustil pro dosavadní beztrestnost a nezdar jeho politické agitace.

V káznici pracoval jako zedník. Ve spisu je propouštěcí list z 20. února 1945, ale na zadní straně je poznámka, že propuštěný má právo na zaopatření zachováním společného stravování od 20. února do dubna 1945. Dodávám, že v případě propuštění by nešel domů, ale na gestapo, které by jej poslalo na „převýchovu“ do koncentračního tábora. Toto prodloužení pobytu mu bylo osudné. 11. dubna nešli vězni na práci a dozorcí je zamkli na samotkách. Odpoledne provedli spojení mohutný nálet na nádraží, při němž byla zasažena i věznice. Josef Kubec měl celou v přízemí a jedna bomba spadla před stěnu kobky. Výbuch prorazil silnou stěnu i kované dveře na druhé straně a vše vymetl na chodbu. Josef Kubec byl okamžitě mrtev. Jeho poslední dny popsal po válce vdově Marii Kubcové žamberský rodák Václav Šprindrich.

Zdroje informací: Vojenský historický ústav – Vojenský historický archiv Praha, fond Osvědčení 255 čj. 2650648, Archiv bezpečnostních složek Praha, fond 141,

sign. 124-44 a Národní archiv Praha, fond Německé sou-
dy, karton 66, sign. čj. 1506/1942 Kubec Josef .

Pavel Svědih